

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ АЙСЕДОРА ДЪНКАН

chitanka.info

Айседора Дънкан — танцовачка с всесветска слава — преди две години напусна сцената на западните театри и замина за Русия. „Само там мога да намеря истинска свобода и пълно покровителство на изкуството.“ Надеждите ѝ не останаха излъгани. Съветското правителство ѝ помогна да открие едно балетно училище, където тя обучаваше в пластично изкуство повече от 1000 пролетарски деца. Неотдавна Дънкан се венча за младия руски поет Сергей Есенин и замина за Берлин. Нейното излизане от Русия даде повод на буржоазната преса да пълни колоните си с нови нелепици и клевети против съветското правителство, от което знаменитата танцовачка се била „разочаровала“. Буржоазията бързаше да се реабилитира. Презрението, което бе получила от Дънкан, гореше душата ѝ.

А буржоазията има да се оправдава и отплаща за много такива плесници. Нима бузата ѝ не е още зачервена от страшната плесница, която Анри Барбюс ѝ нанесе със своя роман „Огънят“ — една потресающа илюстрация на войната и буржоазното господство? Нима буржоазията може да забрави, че честните съвести на Анатол Франс и Максим Горки — най-крупните съвременни европейски писатели — са решително на страната на пролетариата? Тя следи най-малкия жест на Горки, за да го надуе и направи от него „обвинение“ против съветската власт. Буржоазните наемници журналисти следят Московския художествен театър в Белград и Загреб. Защо в ансамбъла липсват Качалов и Германова? И обясняват с лъжи: „Съветското правителство им забранило да излизат една година из Русия, защото се отзовали зле за него, когато били в Германия“. Наложено им е нещо като „домашен арест“. Шаляпин е в Америка. Какво говори в Америка гигантът певец? Нищо. Но той все трябва да е казал нещо против съветската власт, нали е „избягал“ от болшевиките? Не, той ще се върне в Русия... Но Русия е далече, а Шаляпин е достатъчно високо над тия редакторчета и кореспондентчета. И ето на бял свят се явява „Стихотворение от Шаляпин против съветското правителство“. Един русин — редактор на софийски вестник — даже ми прочете това стихотворение...

Айседора Дънкан днес е в Америка. Ето какво съобщава „Накануне“ за тази, която се е „разочаровала“ от болшевишката власт:

Слуховете, че Айседора Дънкан се е отрекла от своите симпатии към Русия, поради което се е върнала в Америка, се оказаха една от обикновените лъжи на руските белогвардейски емигранти, които винаги злословят по адрес на Русия. Първото си представление в Америка Айседора Дънкан е дала в Symphony Hall в Бостон.

Представлението завършило с един твърде интересен инцидент, характерен за знаменитата танцовачка, която обича буйно да изказва своите политически възгледи. В края на представлението, преди още публиката да дойде на себе си от играта и фантастичния ѝ костюм, Айседора Дънкан пристъпила към рампата, свалила от плещите си своя червен шарф и като го развяла над главата си, извикала:

— Моят шарф е червен, аз също съм червена!...

Публиката била поразена, но се държала спокойно.

Танцовачката взела да убеждава публиката да прочете последното произведение на Горки — истински герой на революцията според думите ѝ.

— Той говори в своите произведения — казала Дънкан — за три вида хора: черни, сиви и червени... Животът днес в Америка не е истински живот. И статуите над вашите глави не са истински. Разбийте ги! Това не са истинските гръцки богове. Американци — свободни диваци, — не позволявайте никому да ви укротява!...

Моят дух е свободен, никому не се подчинявам и аз ви нося истинската свобода на духа!

И на следующето представление Айседора Дънкан изпълнила своя „славянски марш“ и след танците пак се обърнала към публиката с революционна реч, изслушана с пълно внимание и без всякакъв протест.

Всеки би помислил, че след това нейно решително заставане на страната на пролетарска Русия Айседора Дънкан ще бъде оставена на спокойствие от буржоазните журналисти и учени. Едва ли. Те ще плюят в душите си, ще потопят в тях писалките си, за да съчинят някоя

нова клевета чрез нейното име. Нищо чудно. Нима в колоните на софийски ежедневник не се мяркаше куриозното заглавие „Ленин против революцията“? Глупостта и клеветата са последното утешение на умиращата класа.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.